

2

INEPITHOMATA Q VANTITATVM
SYLLABARVM PETRI SCHOTTI AR
GENTINENSIS PREFACIO.

Sunt hæc quæ sequuntur ad quantitatem syllabarum iudican-
dam ex multis concepta: q̄ quali sub oculū prescripta vidē-
tur. Quæ quidem sufficient studio diligentiq̄ idoneorū
Poetarū lectori: qui scilicet meminerit in græcis & hijs quæ
a græcis deducuntur græcam orthographiam obseruandam
esse: quæ ferme quantitatem aperit. Tam autem in latinis
q̄ in græcis probatorū Poetarū usitaciora exempla imitāda
sectandaq̄ esse. Reliqua quæ ad carminis ornatum deco-
rumq̄ pertinent ab alijs discantur. Hæc incipienti laborē fa-
tis superq̄ suppeditabunt.

REGVLE GENERALES AD DIG-
noscentas quātitates: ad syllabas prias
medias & finales pertinentes.

PRIMA. Diphthongus longa est. ut *audax*. eumonia. quæ
scenus. Exceptio. Inuenitur nōnunq̄ breuis si eā mox
sequatur vocalis. ut *præire*. *præesse*. *præultus*.

SECUNDA. Posicio longam facit syllabam. Posicio di-
citur quando post vocalem sequuntur aut Duæ Consonantes
ut *carmen*. aut Vna geminata ut *ille*. aut Vna duplex: quales
sunt *X*. ut *axis*. *Z*. ut *gaza*. *I*. consonans medians inter duas
vocales. ut *aio*: *maia*. Notandū tamen q̄ si in eadem dictio-
ne vocalem breuem sequatur muta & liquida: vocalis illa idif-
ferens erit. ut *atlas*. *tenebrę*. *Crarimon*. *Tecnon*. Plura
notari circa hæc possent: hæc pro inicio addiscēti sufficient.

TERCIA. Vocalis ante vocalem in latinis dictionibus bre-
uis est. ut *deus*. *meus*. *gloria*. Excipiuntur. *Fio* *sis*. ubi
producitur: nisi r sequatur ad e ut *fierem* *fieri*: tunc eim corri-
pitur. Item Genitiui nominū & pronominū in ius desinen-
tes ut *istius*. *illius*. in quibus indifferenter ponitur. Hinc ex-
cipitur alius: in quo semp producitur ad differentiā nominati-
ui alius & alterius in q̄ semper breuiatur. Itē Genitiui & da-
tīui quintæ declinacōnis qui habent e inter duo i: quia produ-
cunt e ut *diei*. *materiei*. *speciei*. In græcis frequenter pdu-
An.

ciur vocalis ante vocalē ut Troes . Quandoq; corripitur ut
hyades . Iambus . Ilion . comedia . sophia . Quandoq; est an
ceps ut chorea . platea . eous : in his tamē precipue ad exēpla re
currēdū est . Aer & dius quoniā græca sunt primā longam
habent . Maria apud Seduliū ad imitacōem græcorū longam
habet : apud Claudianum breuem .

QVARTA. Accentus quantitatem syllabę penultimę vel
quę penultima fieri possit reuelat : quę si non ad occurrentem
dictionis posicione notare possumus fiat cōposicio aut dimi
nucio ut accentus sonet . Vt ecce si queras quantas habeāt pri
mas lego et duro : compositorū ab his (perlego p̄ duro) accē
tus te docebunt . Item si in percucio fortunatarū & similibus
quantitatem secundę syllabę ignores : fac diminucioem : ut per
cutis fortuna : & accentu cognosces huius longā alterius breuē
esse . Excipiuntur Deriuata a facio ut calefacis frigefacis et
similis conditionis . Item apocopata ut Mercuri Virgili .
Aliquando siquando deinde et similia . Itē & græca quedā
excipiuntur ut sophia .

QVINTA. Deriuata regulariter seruant quantitatem pri
mitiui ut donum a dono : munero munus . In hoc tamē ob
seruandū qua deductione inde descendat . Vt ecce moueo pri
mā habet breuē : moui longā : per regulam de p̄teritis bis syl
labis paulopost ponendā : sic & motū ut regula de supinis bis
syllabis p̄cipit . Itaq; quicqd a moueo deducitur prima est bre
ui ut mouebam . mouendus . mouerem . Quoda moui deri
uatur longā habet primā ut sunt quinq; tpa moueram mouiss
em mouerim mouero mouisse . Similiter qd a motū venit lō
gum est ut motus moturus motabilis qd per sincopam fit mo
bilis . Excipiuntur plurima quę carminibus quidam cō
plexus est quę Sulpicius recenset : sed ea Regulis particulari
bus subsequētib; etiā comprehenduntur .

SEXTA. In compositis syllaba tanta est quāta fuerat in sim
plicibus . Excipe nubo : nam cū simplex habeat nu long
am : Innuba pronuba habent breuem : Connubiū v̄o indiffere
tem . Iuro quod habet longā . Deiero peiero breuem . Di
co longū . Maledicus causidicus breue . Notus longū . Cog
nitus agnitus breue . Itaq; preposicio in cōposicione suā qua
ritatem seruat : nisi vel posicio vel vocalis vocalē sequens alit

mensurare compellat. A semp longa est ut amitto auutus
 Ab breuis est ut abigo abeo. } Nisi fiat po } Abnuo .
 Ad breuis ut adactus. } ficio ut } Addico .
 Elongus est ut euado } } Efficio .
 Ob breuis ut oberro obubro } } Oppugno .

De pducitur ut depono decipio — Nisi sequatur vocalis ut
 dehisco. Di producit ut diduco diuido. Excipiuntur
 hæc duo dirimo & disertus Præ diphtongo producit
 Sequenti tñ vocali corripitur ut præustus præire præesse.

Pro natura producit: pterq̄ in his ubi sequitur vocalis ut p
 auus: Et in his procuro procella profanus profatus profectus
 profecto proficisco profiteor profugio profundo profundus
 profugus pronepos propero propheta proteruus profectus q̄
 habent pro correptam. Bi & bis corripiunt semper nisi

vetet posicio. Re corripitur ut repono reduco. No
 tatur reijcio quod ex posicione habet primã longã: Nõnunq̄
 tamen abijcitur primũ i & tunc breuẽ habet: et propterea varie
 reperitur. Preterea refert quando signat interest vel distan
 cia est habet re longã. Item nõnulla consonantes in carmine
 geminant dum producit re ut reppuli rettuli relligio relli
 qui repperi. aliter enim corriperetur.

Se longa est ut seduco separo: nisi sequatur vocal' ut seorsum.
SEPTIMA. Tanta est prima syllaba verborũ cuiusuis tem
 poris quanta fuit in presentis Indiciatiui prima posicioe ut do
 ceo docebam docui doce &c.

Quæ primæ posicionis litteraturam non seruant
 ut genui posui coegi

Excipe

Preterita bissyllaba } Vocalem ante vocalẽ ha
 q̄ sp pducũt primã p̄ } bencia ut fui nui rui.
 Bibi Dedi Fidi
 Scidi Steti Tuli
 Preterita geminata quæ primã semper corripiunt
 ut pepigi fefelli momordi.
 Supina bissyllaba } Citum a cieo Itum.
 quæ semper produz } Datũ Quitũ Satũ Statũ
 cunt primam Præt } Sitũ Ratũ Rutũ Litũ a lio

Preteritorũ perfectorũ quãtãtatem sequũtur ab his formata tẽ
 pora Ram sem rim ro se. Supinorũ quocq̄ racionẽ sequũtur
 Aij.